

ΚΟΥΛΕΝΤΙΑΝΟΣ
ΓΛΥΠΤΙΚΗ ΤΑΠΙΣΣΕΡΙΕ ΣΧΕΔΙΑ
11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - 3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1974

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΧΝΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΓΛΥΚΩΝΟΣ 4 ΔΕΞΑΜΕΝΗ

Τό ὕφος τοῦ Κώστα Κουλεντιανοῦ διαμορφώνεται μέ συνέπεια ἀπό τριάντα πέντε χρόνια. Ὑφος ἐντελῶς προσωπικό, σφραγίζει ὅλα τὰ ἔργα του σέ ὁποιαδήποτε ὕλη. Σταθερό γνώρισμά του: μορφή ρωμαλέα, καθαρή, ἀπλή, σέ ὕλη πλήρως ἐλεγχόμενη.

Τεχνίτης, ὁ Κουλεντιανός ἔχει ἔμφυτη οἰκειότητα καί γνώση γιά κάθε ὕλη πού καταπιάνεται. Τοῦ πάει βέβαια καλύτερα ἡ ὕλη πού προκαλεῖ περισσότερο τή σωματική του ρώμη: τό σίδηρο, τό ἄτσάλι. Ὅμως τό σίγουρο χέρι του ἔχει καί τήν ἀλαφράδα πού χρειάζεται γιά νά σχεδιάσει μέ τό κάρβουνο, μέ τό καλέμι ἢ μέ τό μαλλί. Πλούτισε τήν τέχνη του κοντά σ' ἕναν ἀπό τούς μεγαλύτερους γλύπτες τοῦ καιροῦ μας, πού ἦταν καί ὑπέροχος τεχνίτης, τόν HENRI LAURENS. Ἀπ' ἐκεῖνον ἔμαθε πρῶτο χέρι ὅ,τι εἶχε νά μάθει γιά τή γλυπτική τοῦ 20οῦ αἰῶνα. Ὅπως κι' ἐκεῖνος, ὁ Κουλεντιανός δέν εἶναι ἄνθρωπος τοῦ μουσείου, τῶν βιβλίων, τῆς ἐναγώνιας παρακολούθησης τῶν τελευταίων τάσεων τῆς τέχνης. Μολοντοῦτο ἡ γλυπτική του παραμένει σύγχρονη (καί τό Παρίσι τή δέχεται σάν τέτοια) - δέν παραφωνεῖ δίπλα σ' ἕνα ὑπερμοντέρνο χτίριο, σέ μιὰ πλατεία ὅπου κυκλοφοροῦν τά πιό σύγχρονα ὀχήματα.

Τό βασικό του θέμα εἶναι οὐσιαστικά ἕνα: τό γυναικεῖο γυμνό, καθιστό, ξαπλωμένο, ὄρθιο. Ἐχει φτιάξει μ' αὐτό κατά καιρούς παραλλαγές ἀναρίθμητες, πλασμένες στόν πηλό, χυμένες στό μπροῦντζο, σχεδιασμένες στό πανί ἢ στό χαρτί, ὑφασμένες στό μαλλί, σφυρήλατες καί κολλημένες στό σίδηρο καί στό μολύβι, παραλλαγές περισσότερο χρώματος καί διαστάσεων, παρά συνθετικές. Ἀκόμα καί μερικά ἄμορφα, φαινομενικά, ἔργα του, ἀνάγονται στή βασική αὐτή μορφή, μέ μιὰ διαδικασία πού τήν ἀποκάλεσα κάποτε ὀργανική ἀφαίρεση. Στά πιό πρόσφατα ἔργα του, τά φτιαγμένα ἀπό βιδωτές λάμες σίδηρου, ἡ μορφή τῆς ξαπλωμένης ἢ καθιστῆς γυναίκας δέν εἶναι μακριά. Τήν ἀνόργανη ἀφαίρεση, τό παιχνίδι τῶν καθαρῶν σχημάτων μέ σειρές συμμετρικά ἢ ἀσύμμετρα ἐπαναλαμβανόμενες τή χρησιμοποιεῖ σέ ἀνάγλυφα ἀπό τσιμέντο ἢ μέταλλο, ἢ στίς ταπισσερί πού προορίζονται γιά διακόσμηση.

Ὅταν φτιάχνει ἕνα κεφάλι τό ἀνάγει σ' ἕνα εἶδος στεφάνι πού περικλείει τίς καμπύλες καί τίς ἀύξομειώσεις τῆς ἐπιφάνειάς του

Ένα χῶρο στίς διαστάσεις ἑνός κεφαλιοῦ.
Τό ἴδιο μέ τό λουλούδι ἀπό λάμες ἀλουμίνιου
βιδωτές σ' ἕνα μίσχο ὥστε νά μπορεῖ ὁ καθέννας
ν' ἀλλάζει τό συνδυασμό καί τήν ὄψη του.

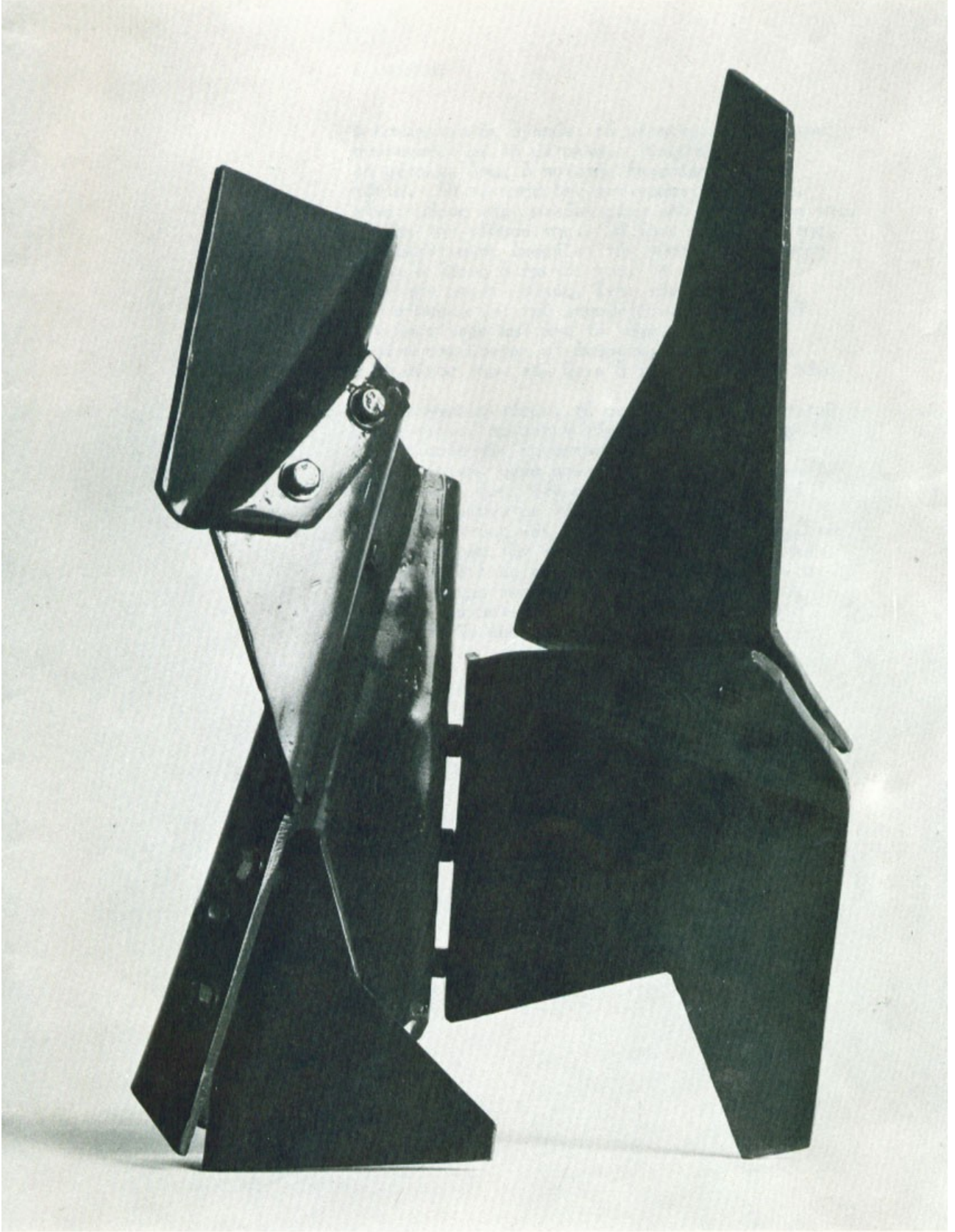
Τά μικρῶν διαστάσεων ἔργα τοῦ Κουλεντιανοῦ
μέ τίς βιδωτές λάμες θυμίζουν αὐτήν τεχνική
τίς περίτεχνες πανοπλίες τοῦ μεσαιῶνα μόνο
πού τοῦτες περιγράφουν σάν κέλυφος τό σῶμα,
ἐνῶ αἱ κατασκευές τοῦ Κουλεντιανοῦ εἶναι
αὐτό τοῦτο τό σῶμα, καθῶς μέ τίς ἀναλογίες
καί τίς συναρτήσεις ἐπιπέδων ἀναπλάθουν τόν
ὄγκο του μέσα στό χῶρο πού κυκλοφορεῖ γύρω
τους. "Ὅχι κέλυφος, οὔτε ὅμως καί σκελετός,
ἀλλά τό πλαστικό ἐρογλυφικό μιᾶς ἐννοίας
πού τοῦ εἶναι ἀπόλυτα οἰκεία, τῆς ἐννοίας:
γυναικεῖο κορμί. Τό ἀναπτύσσει, τό συμπτύσσει
σέ στάσεις ὅλες ἐκφραστικές, ἀπόλυτα
σαφεῖς, σά νά τό περιπτύσσεται καί νά τό
χαϊδεύει σέ πράξη πού ἔχει τήν ἀμεσότητα
τοῦ ἔρωτα.

Τά μεγάλων διαστάσεων ἔργα του ἀπό σιδερένιες
πλάκες μ' ἐντονα χρώματα μοιάζουν μέ προϊστορικά
τετρά/πολύ-ποδα. Θυμίζουν βέβαια καί τά
STABILES τοῦ Κάλντερ, ἀλλά ὅταν εἶναι πιό
ἀνθρωπόμορφα, ἔχουνε κάτι ἀπό τίς τερατώδεις
ἐκεῖνες κοῦκλες τίς βιδωτές πού ὀρθώνονται
μέσ' στούς πίνακες τοῦ ντέ Κίρικο.

Ὁ συνδυασμός ἐπιπέδων εἴτε σέ συνθέσεις
μέσ' στό χῶρο ἀπό μέταλλο ἢ τσιμέντο, εἴτε
σέ ἀνάπτυξη στίς δισδιάστατες ἐπιφάνειες
μιᾶς ταπισσερί εἶναι νέο στοιχεῖο στό ἔργο
τοῦ Κουλεντιανοῦ, χωρίς ν' ἀποτελεῖ ριζική
ἀλλαγὴ. Εἶναι φανερὴ ἡ συνέπεια τῆς
πορείας του πρὸς τήν ὅλο καί πληρέστερη
ἀπλότητα, ἀπό τίς χυμώδεις γεμᾶτες φόρμες
πού παρασταίνουν ἕναν κόσμον ὀργανικό
ὡς τίς φτενές καί δίχως ὄγκο λάμες πού
τόν ὑποδηλοῦν ἐξίσου ἐκφραστικά. "Ὅσο
πάει ξεμακραίνει ἀπό τίς τελευταῖες
ἀναμνήσεις μουσειῶν καί δασκάλων ἀκόμα
κι ἀπό τά περιστασιακά "ρεαλιστικά"
στοιχεῖα γιά ν' ἀφεθεῖ στή γυμνή ἀπλοποιητική
ἐρμηνεία τῆς μορφῆς πού λειτουργεῖ ὄχι μέ
τήν ψυχρὴν ἀκρίβεια ἀνόργανης μηχανῆς,
ἀλλά μέ τήν ἐνάργεια ἐλλογῆς ἀνθρώπινης
ὄρασης.

Α. Γ. Ξ Υ Δ Η Σ

29.9.1974

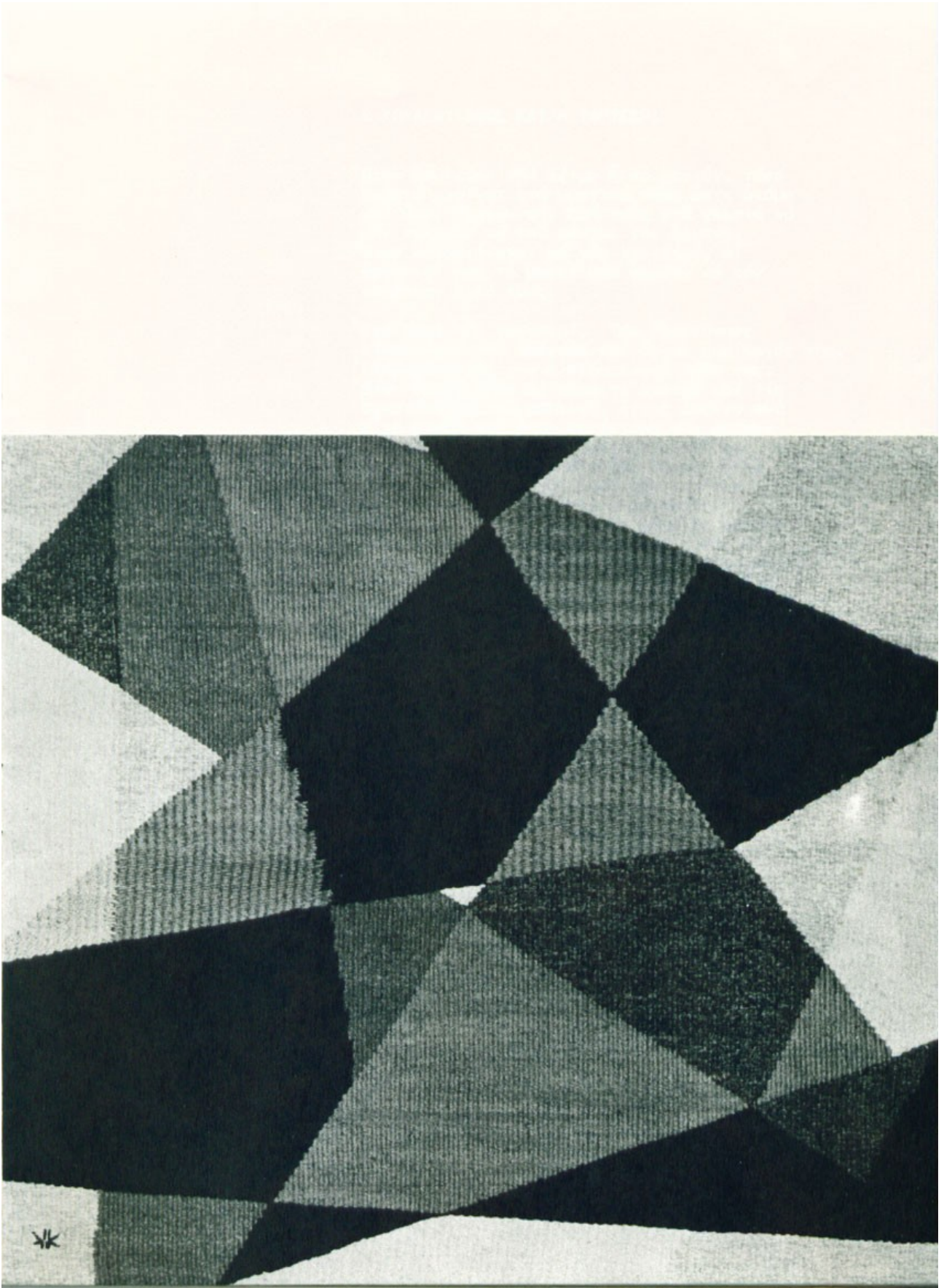

Ο ΓΛΥΠΤΗΣ

Ο Κουλεντιανός αγαπάει τὰ μέταλλα, ἡ ψυχὴ του συγγενεύει μὲ τὸ μέταλλο. Ἐκφράζεται μὲ τὸ μέταλλο ὅπως ὁ ποιητὴς ἐκφράζεται μὲ τὰ λόγια. Ὁ ποιητὴς δὲν ἀντιγράφει τὴν Φύση, εἶναι μέρος της, μιλάει μέσα ἀπὸ τὰ σπλάχνα της, μιλάει τὴν γλῶσσα της. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ γλύπτης. Ὁ Κουλεντιανός ἐκφράζει τὴν Φύση γιατί ἡ Φύση εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός του. Ἡ γλῶσσα της ὅταν τὴν μιλάει αὐτός, ἔχει τὴν σύνταξη τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ μπρούντζου, παίρνει ἀπὸ τὸν κασσίτερο καὶ ἀπὸ τὰ τόσα μίγματα ποὺ ὀλοένα σοφίζονται οἱ ἄνθρωποι τὴν ἐλαφρόδα ἢ τὸ βάρος της, τὸν ἥπιο ἢ τὸν σκληρό της τόνο.

Στὸν σύγχρονο κόσμο, τὰ μετάλλινα ποιήματα τοῦ Κουλεντιανοῦ βρίσκουν τὴν φυσικὴ τους θέση στὴν εἴσοδο τῶν ἐργοστασίων, μπροστὰ στὰτσιμεντάδικα, μέσα στὰ σπίτια μας - ὄλο γυαλί καὶ χάλυβα, ὅμως δὲν εἶναι ἀταίριαστα, ἀλλὰ ἴσα-ἴσα σύμφωνα μὲ τὸν κόσμο ὅπου ζοῦμε, ἡ παρουσία τους καὶ ἀνάμεσα στὶς τριανταφυλλιές ἢ στὶς σειρές τῶν καρποφόρων δένδρων ἢ δίπλα στὶς κουφοζυλιές. Ἐνα ἄγαλμα ἀπὸ ἀλουμίνιο μέσα σὲ ἡμέρα περιβολάκι ἀίφνιδιάζει, συγκινεῖ, ἀναστατώνει σὰν στολίδι σιδερένιο σὲ γυναικεῖο κόρφο.

ROGER VAILLAND

Ο ΚΟΥΛΕΝΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Η ΤΑΠΙΣΕΡΙ

Όταν δουλεύει τήν πέτρα ή τό μπετόν, τόσο βαθειά μπαίνει στά μυστικά τους ώστε ακόμη και όσοι έφαγαν τήν ζωή τους στά γλυπτά νά μήν ταλμοῦν νά τοῦ κάνουν τόν έξυπνο.
Όταν καταπιάνεται μέ τήν ταπισερί, οἱ ἀργαλιοί και τό μαλλί δέν ἀργοῦν νά τόν νοιώσουν δικό τους.

Έχάϊδεψε τήν ταπισερί. Τήν ἐξερεύνησε λίγο-λίγο, τήν ἐμάγεψε και ἔγινε κυρίαρχός της.
Έξημερώνοντάς την εἰσέδωσε στά βάθη της.
Όταν ἔμαθε πέρα ως πέρα τά φυσικά και τίς δυνατότητες τοῦ μαλλιοῦ, ἔγινε ἐκεῖνο πού εἶχε συμβῆ και ὅταν κατέκτησε τήν μεταλλουργία: Ἀρνήθηκε νά μεταχειρισθῆ και νά ἐκμεταλευτῆ σπάταλα ὅλα ὅσα ἤξερε, ἀλλά ἔβαλε γιά κανόνα τῆς δουλειᾶς του τήν λιτότητα γιατί αὐτή τόν διασκέδαζε.
Τοῦ ἄρεσε νά φθάνη μέ λίγα μέσα σέ μεγάλα ἀποτελέσματα. Εὐχαρίστησή του εἶναι ἡ δυσκαλία και τό ζόρι. Τό ἀκατέργαστο μαλλί, τά ἀπλά φυσικά χρώματα, τό αὐστηρό μαῦρο, αὐτά εἶναι γιά τόν Κώστα τά εὐγενικά και ἀνεπιτήδευτα στοιχεῖα. Χαρά του εἶναι νά τά συνδυάζη σάν ἤχους ἀρχαίας λύρας, γιά νά τραγουδᾶνε τά ὑφαντά του πρωτόκουστες μελωδίες.

Χάρη σ' αὐτή τήν ἐβελουσία ταπεινότητα ἀνακαλύπτει και χαίρεται τόν πλοῦτο τῆς ὀμορφιάς. Τόν ἀνακαλύπτει και μᾶς τόν ἀποκαλύπτει.

CLAUDE ROY

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

- 1952 Βιβλιοπωλεΐον "PAR MONTS ET PAR VAUX,
CASABLANCA.
- 1955 Γκαλερύ Πεΐν, 'Αθήναι.
- 1956 OBELISK GAL. Λονδίνον.
- 1962 GALERIE DE FRANCE, Παρίσι.
- 1964 Γκαλερύ BERTHA SCHAFFER, Νέα Υόρκη.
'Ατελιέ SOPHO, Λυών.
- 1965 Γκαλερύ Μέρλιν, 'Αθήναι.
- 1969 THEATRE DE HUITIEME, Λυών.
- 1971 GALERI HISTORIAL, NYON ('Ελβετία)
Γλυπτά-TAPISSERIES.
- 1972 MAISON DE CULTURE, CHALONS SAONE,
Γλυπτά-TAPISSERIES.
GALERIE "LA DEMEURE", TAPISSERIES-Γλυπτά,
Παρίσι.

ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

- 1946 ως 1955 SALON D'AUTOMNE, Παρίσι.
Σαλόνι τῆς Νέας Γλυπτικῆς, Παρίσι.
SALON DE MAI.
- 1953 "Οἱ ἑπτὰ Ἕλληνες γλύπτες τοῦ Παρισιοῦ",
PETIT PALAIS, Παρίσι.
Μπιεννάλε τῆς Ἀμβέρσας.
SALON DE MAI, Παρίσι.
- 1954 Τρίτη Διεθνῆς Μπιεννάλε τῆς ἔγχρωμης λιθο-
γραφίας, ART MUSEUM, CINCINNATI, U.S.A.
SALON DE MAI, Παρίσι.
- 1955 SALON DE MAI, Παρίσι.
Τρίτη Μπιεννάλε τοῦ SAO PAULO (Βραζιλία).
GROUPE ESPACE, Παρίσι.
"Ἡ ἑλληνικὴ γκραβούρα καὶ τὸ ἑλληνικὸ βιβλίον",
Γενεύη.
Γλύπτες τοῦ SALON DE MAI, Στοκχόλμη (Σουηδία)
GOTEBORG (")
MALMOÖ (")

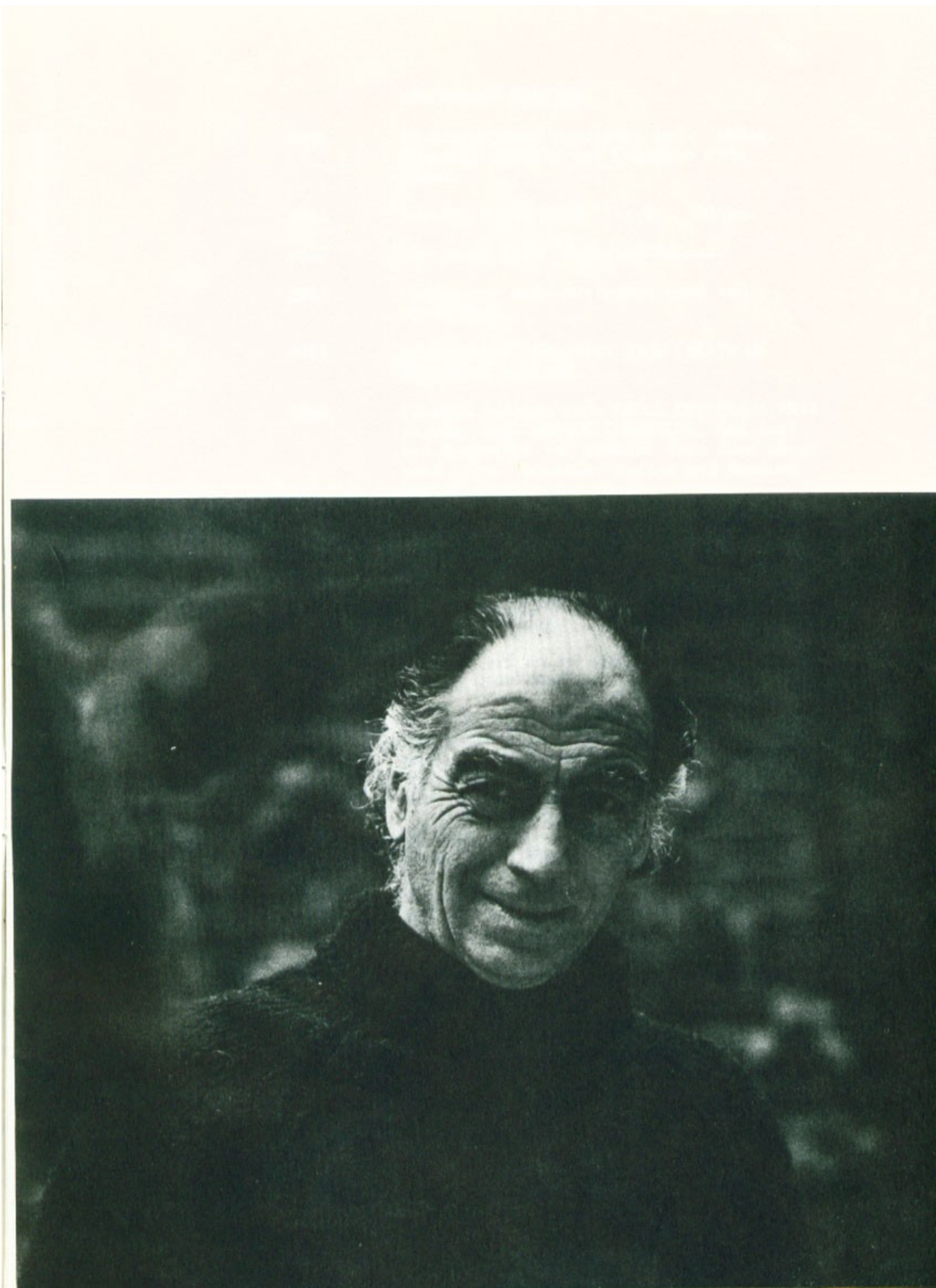
- 1956 OBELISK GALLERY, Λονδίνο.
Τετάρτη Μπιεννάλε τής Λιθογραφίας,
CINCINNATI ART MUSEUM.
SALON DE MAI, Παρίσι.
Διεθνής "Εκθεσις Συγχρόνου Γλυπτικής,
Μουσεϊον RODIN, Παρίσι.
- 1957 SALON DE MAI, Παρίσι.
Σαλόνι τής Νέας Γλυπτικής, Παρίσι.
GALERIE DE FRANCE, Παρίσι.
- 1958 GALERIE CLAUDE BERNARD, Παρίσι.
"Εκθεσις τής συλλογής ενός φιλότεχνου,
AIX-EN-PROVENCE.
- 1960 "LE RELIEF" Γκαλερύ 20ού Αιώνας, Παρίσι
- 1961 "Οκτώ Έλληνες καλλιτέχνες", Γκαλερύ
SAINT GERMAIN, Παρίσι.
Γκαλερύ DUPUIS, Παρίσι.
- 1962 "Έλληνες Ζωγράφοι και Γλύπτες", Μουσεϊον
Σύγχρονης Τέχνης, Παρίσι.
"L'OBJET" Μουσεϊο Διακοσμητικῶν Τεχνῶν,
Παρίσι.
"Εκθεσις γλυπτῶν στό Μουσεϊο τής Χάβρης.
"LE RELIEF", Γκαλερύ τοῦ 20οῦ Αἰῶνος,
Παρίσι.
Μισός Αἰῶνας Γλυπτικής, GALERIE DU
CERCLE, Παρίσι
- 1963 Ἐπαύθρια Γλυπτική, ἔκθεσις διεθνοῦς
γλυπτικῆς στός κήπους τοῦ AMERICAN ARTISTS
CENTER, Παρίσι.
"Ἐκφραση τής BAYONNE, BAYONNE.
- 1964 "Ἐπτά Έλληνες Γλύπτες", Γκαλερύ SAINT
GERMAIN, Παρίσι.
Μπιεννάλε τής Βενετίας.
- 1965 "Κατασκευαστική Γλυπτική", Γκαλερύ
BERTHA SCHAEFFER, Ν. Ἰόρκη.
Μπιεννάλε Ἀθηνῶν.
- 1966 Πανελληνίως "Εκθεσις, Ἀθῆναι
SALON DE MAI, Παρίσι.
"GROUPE", Γκαλερύ BERTHA SCHAEFFER,
Νέα Ἰόρκη.
"LE MAIN", Γκαλερύ CLAUDE BERNARD, Παρίσι.
- 1967 SALON DE MAI Παρίσι.

- Σαλόνι τῆς Νέας Γλυπτικῆς, Παρίσι.
"LE PORTRAIT" Γκαλερύ CLAUDE BERNARD,
Παρίσι.
- 1968 Σαλόνι τῆς Νέας Γλυπτικῆς, Παρίσι.
Παλαί ντέ Σπόρ, Λυών.
- 1969 MAISON DES JEUNES, LE CREUSOT.
Σχολή Καλῶν Τεχνῶν τοῦ AUBUSSON
(TAPISSERIES).
Σαλόνι τῆς Νέας Γλυπτικῆς, Παρίσι.
Ἀμερικανικό Κέντρο, BLD RASPAIL, Παρίσι.
Φεστιβάλ AVIGNON, Ἴδρυμα PORT-BARCARES.
- 1970 Γκαλερύ "END", AMSTERDAM.
Γκαλερύ BERTHA SCHAEFFER, Νέα Ὑόρκη.
"Ἀπόψεις τῆς Σύγχρονης Γλυπτικῆς",
VITRY SUR SEINE.
Σαλόνι τῆς Νέας Γλυπτικῆς, Παρίσι.
"Γλυπτική κάτω ἀπό ξάστερο οὐρανό", MACON.
- 1971 "NOËLLA GEST", SAINT REMY- DE- PROVENCE.
" ART CONTACT", Παρίσι.
- 1972 "NOËLLA GEST", SAINT REMY-DE-PROVENCE.
VILLE DE CLUNNY (S.ET L.)
- 1973 MAISON DE CULTURE SAINT-ETIENNE, Γλυπτά.
Ἐπαγγελματικὴ ἔκθεση γλυπτῶν, VENISSIEUX/Λυών.
Ἐκθεση τοῦ περιοδεύοντος Ὀμίλου,
Αὐστραλία, Νέα Ζηλανδία κτλ.

ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΕΝΣΩΜΑΤΩΘΗΚΑΝ ΣΕ ΧΩΡΟΥΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟΥΣ

- 1963 Πισίνα στο BOURG EN BRESSE
'Αρχιτέκτων: PIERRE DOSSE
Τοίχος από μπετόν, 6 μέτρα X 1,40 μέτρα.
- Θέατρο στο BOURG EN BRESSE
'Αρχιτέκτων: G. CROPIER
Τοίχος από μπετόν 17 μέτρα X 5,60 μέτρα
Μεταλλική Πλάκα, 9 μέτρα X 1 μέτρο.
- 1964 Τεχνικό Κολλέγιο στο SALON DE PROVENCE
'Αρχιτέκτων: G. JOUBERT
Μπρούτιζινο γλυπτό, ύψους 7 μέτρων
Δύο τοίχοι από μπετόν, 16 μέτρα τετραγωνικά
καί 20 μέτρα τετραγωνικά
- Γενεύη: Ώραλόγια ROLLEX
'Αρχιτέκτων: G. ADDOR
Μεταλλική Πλάκα 5,20 X 4,20 μέτρα.
'Τσιμέντα LAFARGE, Οικοδομή Διοικήσεως,
'Αρχιτέκτονες: Άδελφοί ARSENE-HENRY.
'Εξοδος κινδύνου ενός Γκαράζ, μπετόν
2,50 X 2,50 X 2,50 μέτρα.
- 1965 RILLIEUX (AIN),
'Αρχιτέκτονες: PIERRE DOSSE - GEORGES CROPIER
Δύο τοίχοι από μπετόν 35 X 2,10 μέτρα.
- 1966 Σχολή MAGINOT στο BOURG EN BRESSE
'Αρχιτέκτονες: G. CROPIER - PIERRE DOSSE
Παράθυρο Γυμναστηρίου, πολυεστέρ
MOULE 20 X 3,60 μέτρα
'Ανάγλυφο από χάλυβα COR-TEN, μήκος 5,50 μέτρα.
- BOURG -EN BRESSE, C.E.S. 600
'Αρχιτέκτονες: P. DOSSE - G. CROPIER
Τοίχος από μπετόν 26 X 2 μέτρα.
- 1967 PARENTIS EN BORNA (LANDES) C.E.S. 1200
'Αρχιτέκτων P. GENARD
Γλυπτό από χάλυβα COR-TEN, 10,50 X 3,50 μέτρα.
- Συμπόσιον τής GRENOBLE, Γλυπτό
από χάλυβα COR-TEN 6 X 7 μέτρα
- Συγκρότημα κατοικιών "LE LIGNON", Γενεύη.
- Πισίνα, 4 πανώ από χρωματιστό μπετόν
3 X 2 μέτρα.
Τοίχος του PARKING, συνολικό μήκος 1500 μέτρα.

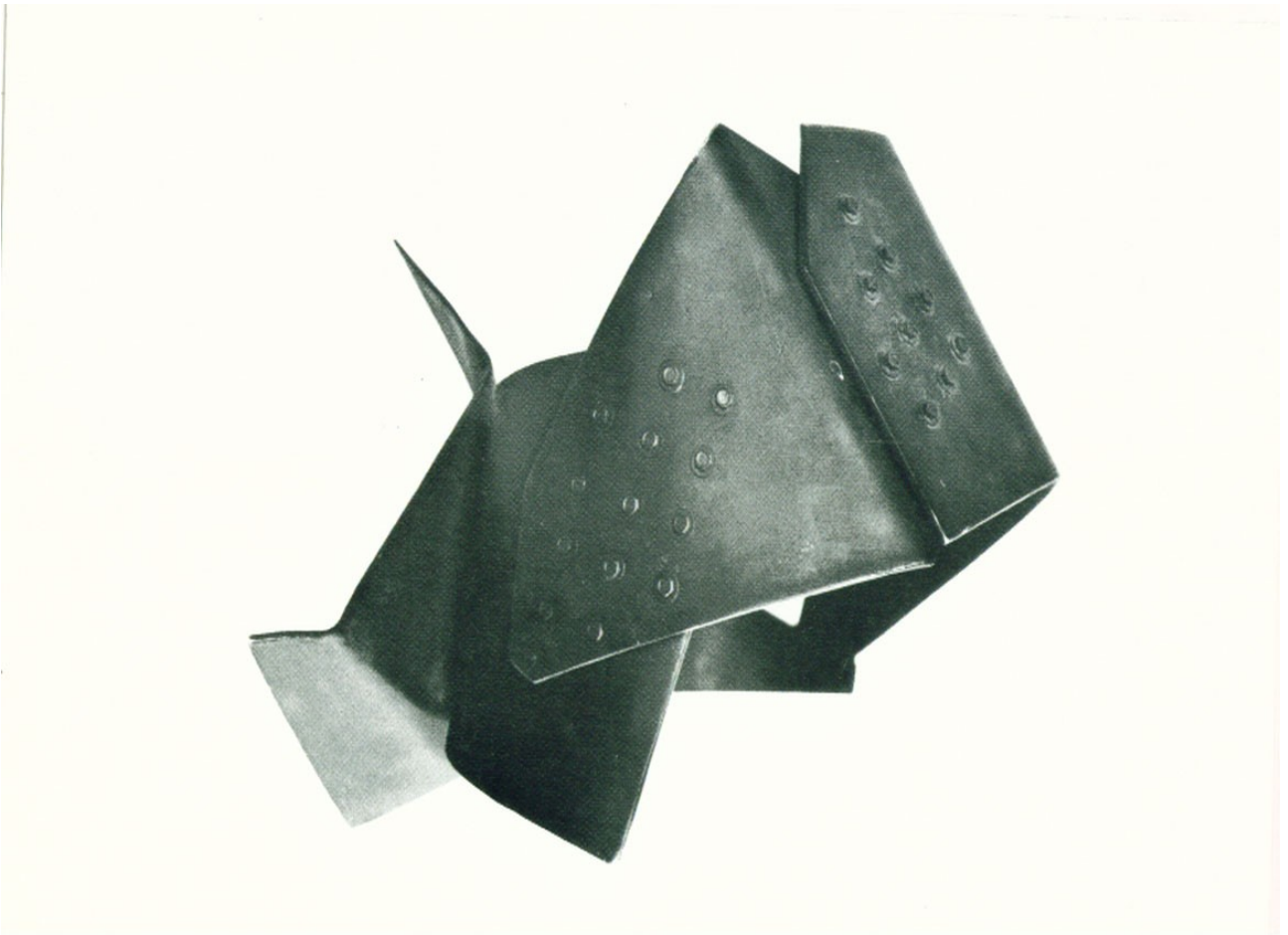
- 1968 MURET C.E.S. 1200.
 Αρχιτέκτων: PIERRE GENARD.
 Γλυπτό από χάλυβα COR-TEN ύψος 3,50 μέτρα.
- BOURG EN BRESSE, Λύκειο LALANDE.
 Αρχιτέκτων: G. CROPIER.
 Γλυπτό από χάλυβα COR-TEN 7 X 1,80 μέτρα.
- 1969 BOURG EN BRESSE, Τεχνικό Λύκειο CARRIAT.
 Αρχιτέκτων: P. DOSSE
 Γλυπτό από ανοξείδωτο χάλυβα, 7 X 5,50 μέτρα.
- 1970 Νοσοκομείο στο PONT DE VAUX
 Γλυπτό μπρούτζινο, ύψους 6,50 μέτρων
- MUSEE DES SABLES, στο BARCARES
 Γλυπτό BOULONNEE από σίδηρο
 χρωματισμένο, ύψος 6 μέτρα.
- VIENNE (ISERE), τοίχος από
 μπετόν 8 X 2,10 μέτρα.
- BOURG EN BRESSE, 42 γκαράζ.
 Πανώ από μπετόν (3ο πανώ) ύψους 2,20 X
 X μήκος 0, 65 μέτρα.
- 1971 SIGNAL DE VITRY, χάλυβας
 COR-TEN ύψος 7,50 μέτρα.
- Σχολή Φυσικών Επιστημών,
 SAINT JEROME, Μασσαλία.
 Αρχιτέκτων: BOUDARD
 Τοίχος από μάρμαρο, 18 X 3,50 μέτρα.
- PONT DE VAUX, Σάλλα των Σπόρ
 Αρχιτέκτων: Γ. Κροπιέρ
 Πανώ από πολυεστέρα διαφανή-φωτισμός
 της αίθουσής. 250 τετραγωνικά μέτρα.
- 1973 PARENTIS EN BORNE, C.E.S. 600 INTERNAT
 Γλυπτό από πέτρα 180 X 100 X 200
 Γλυπτό για το δάσος του SENARD, χάλυβας
 COR-TEN BOULONNEE
 ύψος 4,25 μέτρα.
- 1974 Σχολή Γραμμάτων του AIX EN PROVENCE
 2 μεταλλικά προπετάσματα, συνολικό
 μήκος 54 μ. ύψος 4,50 μ. από
 χάλυβα COR-TEN
 1 γλυπτό BOULONNEE, μήκος 7,50 μ. ύψος 2,50 μ.
- C.E.S. στο METZ MAGNY
 Ανάγλυφον από σίδηρο χρωματισμένο 9 X 2,50 μ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

- 1918 21 Δεκεμβρίου: γεννιέται στην Αθήνα. Δημοτικό σχολείο και Γυμνάσιο στην Αθήνα.
- 1936 Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, Αθήνα.
- 1940 Έθελοντής στον Αλβανικό Πόλεμο.
- 1941 Έντάσσεται στην αντίσταση κατά του κατακτητού.
- 1945 Δεκέμβριος: Πηγαίνει στην Γαλλία με υποτροφία γαλλική.
- 1946 Σύντομη φοίτηση στην ECOLE DES BEAUX ARTS περνάει στην GRANDE CHAUMIERE, από εκεί στο εργαστήριο του ZADKINE όπου όμως μένει πολύ λίγο. Δουλεύει σχέδιο στά βραδυνά άτελιέ.
Εργάζεται στην Ακαδημία της MADAME LAURILLIER, εκεί φτιάχνει μία σειρά από μικρά γλυπτά που φανερώνουν την απόφασή του να απορρίψει όριστικά την ακαδημαϊκή αντιμετώπιση της γλυπτικής, μόνη που είχε διδαχθεί ως τότε.
Εκθέτει για πρώτη φορά στο Παρίσι (SALON D'AUTOMNE).
- 1947 Γνωρίζεται με τον HENRI LAURENS. Ένας ολόκληρος κόσμος ανοίγεται μπροστά του. Δουλεύει μόνος του γλυπτά σε μολύβι, δίνοντάς τους μορφές γυναικών. Διακρίνεται σ' αυτά κάποια επίδραση του LAURENS.
- 1950 Πειραματίζεται με PAPIERS COLLES με την σκέψη να φτιάξει αργότερα TAPISSERIES.
- 1952 Αρχίζει να δουλεύει το σίδηρο. Ταξίδι στο Μαρόκο. Ανακαλύπτει την γοητεία της έρημου, έντυπωση ανεξίτηλη.
- 1955 Ξαναγυρίζει στην Ελλάδα για οκτώ μήνες. Συνειδητοποιεί ζωηρά την σημασία της αρχαϊκής γλυπτικής.
Ξεκινάει μία σειρά από γλυπτά με θέμα τον ακροβάτη. Εγκαταλείπει σιγά-σιγά την αναπαράσταση της ανθρώπινης μορφής και φθάνει τελικά στην απόλυτη αφαίρεση. (1959: ο τελευταίος άνθρωπος)

- 1959 Έκτελεῖ ἓνα τοῖχο γύψινο γιά στούντιο ἠχοληψίας, διαστάσεις: 16 X 3 μέτρα.
- 1961 Γνωρίζεται μέ τό ROGER VAILLAND καί μέ τήν βοήθειά του συγκροτεῖ στό MEILLONAS (AIN) ἀτελιέ κατάλληλο γιά τήν ἐκτέλεση γλυπτῶν μεγάλων διαστάσεων. Πρώτη δοκιμή, σέ συνεργασία μέ τόν ἀρχιτέκτονα PIERRE DOSSE, νά ἐνσωματωθῇ ἡ γλυπτική στήν ἀρχιτεκτονική.
- 1962 Διαμορφώνει ἓνα τοῖχο ἀπό μπετόν ἀρμέ γιά τήν πισίνα τοῦ BOURG-EN-BRESSE. Ἀρχίζει νά μεταχειρίζεται τόν πολυεστέρα γιά τήν κατασκευή COFFRAGES. Πρώτη προσωπική ἔκθεση στό Παρίσι, στήν GALERIE DE FRANCE.
- 1963 Δουλεύει μεγάλα γλυπτά προοριζόμενα νά ἐνταχθοῦν σέ χώρους μεγάλων ἀρχιτεκτονικῶν συγκροτημάτων.
- 1964 Μέ παραγγελία τοῦ ἀρχιτέκτονα GASTON JOUBERT ἐκτελεῖ γιά τό Τεχνικό Λύκειο τοῦ SALON DE PROVENCE ἓνα ὀρειχάλκινο γλυπτό ὕψους 7 μέτρων.
- 1966 Φεύγει ἀπό τό MEILLONAS. Στήνει ἐργαστήρι στό CHAVANNE SUR REYSSOUZE (AIN), ὅπου καί ἐγκαθίσταται τό 1968.
- 1967 Πραγματοποιεῖται ἡ πρώτη του TAPISSERIE ἀπό τόν JULIEN COFFINET σύμφωνα μέ ἓνα σχέδιο ἀπό τό 1950.
- 1968 Ἡ TAPISSERIE τόν ἐνδιαφέρει ὅλο καί περισσότερο. Κατασκευάζει κομμάτι πρὸς κομμάτι, μόνος τους, τά κατάλληλα ἰργαλεῖα καί μοντάρει ἐργαστήρι κατασκευῆς TAPISSERIE στόν CHAVANNES SUR REYSSOUZE.
- 1969 Ἐκτέλεση πολλῶν TAPISSERIES. Σειρά γλυπτῶν περιορισμῶν διαστάσεων. Πρῶτα γλυπτά "μπουλονέ".
- 1970 Ἐκτέλεση πολλῶν TAPISSERIES. Γλυπτά "μπουλονέ", κυρίως μεγάλων διαστάσεων.
- 1972 Ἐκτέλεση γλυπτῶν μικρῶν διαστάσεων καί μακέτες γιά TAPISSERIES.
- 1973 Ἐκτέλεση γλυπτῶν μεγάλων διαστάσεων μεταξύ τῶν ὁποίων ἓνα μεγάλο γλυπτό ἀπό πέτρα καί τό γλυπτό γιά τό δάσος τοῦ SENARD.

αίθουσα τέχνης αθηνών
γλύκωνος 4, δεξαμενή
τηλ. 713.938

ΚΟΥΛΕΝΤΙΑΝΟΣ

1967 1974
ΓΛΥΠΤΙΚΗ
TAPISSERIE
ΣΧΕΔΙΑ

από 11 Οκτωβρίου
έως 3 Νοεμβρίου

Έγκαίνια
Παρασκευή
11 Οκτωβρίου
στis 7 μ.μ.

Καυ. Φ. Μεντζίκου

Ερμού 10

7 Αθήναι Τ.Τ. 903